

at hjælpe Landbruget. Der er jo imidlertid al Sandsynlighed for, at hvis de omtalte Lovforslag blive vedtagne, vil Nedgangen i Statens Indtægter blive saa stor, at der vil savnes Midler til at støtte andre Erhverv, og det saa meget mere, som man maa være forberedt paa, at der efter den gunstige Forretningsperiode, vi have haft i de senere Aar, vil komme daarligere Tider, hvilket selvfølgelig ogsaa vil have Indflydelse paa Statens Indtægter.

Skibsarten er desværre ikke saa heldig stillet, at den direkte er repræsenteret i Rigsdagen og ad den Vej kan fremføre sine Krav. Som en Følge deraf omtales den kun sjældent, ja selv ved første Behandling af Finansloven i Folketinget, hvor der ellers tales om alt muligt, bliver den neppe nævnt. Og naar i de senere Aar Regeringen og Lovgivningsmagten har beskæftiget sig med Skibsarten, saa har det i Reglen været for at fremkomme med administrative Bestemmelser og Love om mere Tilsyn. Dette kan maasse være nødvendigt, men man kan ikke leve deraf.

Vi formene, at der bør tages tilbørligt Hensyn til, at Skibsarten indtager en Særstilling imellem Landets Erhverv, og til, at den er et udmærket Aktiv for Staten. Hvad den koster Staten, er forsvindende, men den indbringer meget store Beløb, som for den langt overvejende Del tjenes i Udlandet, men forbruges i Danmark. Alle andre Nationer have indset dette og bestræbe sig for at udvikle og støtte deres Skibsfart, dels ved en hensigtsmæssig Lovgivning og dels ved betydelige Subventioner. Den danske Skibsfart hverken ønsker eller forlanger Subventioner og haaber fremdeles at kunne klare sig selv, men den ønsker og mener sig berettiget til at fordrø, at Regeringen og Lovgivningsmagten sørge for, at den bliver ligestillet med andre Nationers Skibe, med hvilke den skal konkurrere paa Verdensmarkedet. Det er imidlertid ikke Tilfældet nu, thi der paahviler den danske Skibsfart Byrder, som vore Konkurrenter ere fri-tagne for.

Medens saaledes andre Nationer (endogsaa Rusland), der tidligere have haft Indførselstold paa Skibe, have affattet denne, saa have vi endnu her i Danmark denne meningsløse og uretfærdige Told. Hvis den endda var til Gavn for de indenlandske Skibsværfter, kunne Folk, der holde paa Beskyttelsestold, maasse deri se en Grund til at bibeholde den. Men det er den jo ikke. Det er nemlig saaledes indrettet, at medens Indførselstolden paa Skibe, byggede eller købte i Udlandet, er 3 pCt., beløber den Told, som de indenlandske Værfter maa betale af de Materialer, hvoraf Skibene bygges, sig til 4 å 6 pCt. af, hvad Skibet koster at bygge, og Beskyttelsen gaar altsaa den forkerte Vej. Det er dog indlysende, at et saadant Forhold er komplet meningsløst. Lige saa meningsløst er det, at en udenlandsk Reeder kan faa et Skib bygget eller repareret paa et dansk Værft billigere end en dansk Reeder, da han, fordi Skibet udføres, som det kaldes, faar den Told godtgjort, som Værftet har erlagt af det til Bygningen eller Reparationen benyttede Materialer. Overhovedet kan man fornuftigvis ikke tale om at indføre Skibe, der gaa i almindelig Fragtfart, thi de blive jo ikke i Danmark og komme i mange Tilfælde aldrig dertil. Og da Skibene bygges større og større, er det store Beløb, der ofte maa betales i Told. Et herbørende Dampskibsselskab har saaledes bestilt et Dampskib, der skal koste ca. 4 Millioner Kr., og vil Selskabet i Indførselstold for dette Skib komme til at betale ca. 120,000 Kr. Man kan derfor ikke undre sig over, at Reederne tænke paa at lade deres Skibe sejle under fremmed Flag, hvor der er større Fordele og færre Ulemper.

Der blev i Begyndelsen af dette Aar fra den af Indenrigsministeriet nedsatte Kommission til Behandling af forskellige Forhold, Skibsarten vedrørende, indsendt en Anmodning til Regeringen om at fremkomme med Lovforslag om foreløbig Ophævelse af Indførselstolden paa Skibe, indtil en ny Toldlov blev vedtagen. Vi havde haabet paa et saadant Forslags Fremlæggelse i Begyndelsen af denne Rigsdagssamling, men desværre blev vort Haab stuet. Det synes nu endog efter Udtalelser i Rigsdagen, som om der ingen nær Udset er til, at Spørgsmaalet om en ny Toldlov vil blive fremdraget.

Men vi finde det ubilligt, at Skibsarten, som fortjener sine Penge under ganske andre Forhold, end vi have her hjemme, skal vente med at faa en berettiget Forbring opfyldt, indtil der kan opnaas Enighed om en ny Toldlov. For Skibsarten er Spørgsmaalet ikke Beskyttelse eller Frihandel, vi søge blot Ligestillelse med vore udenlandske Konkurrenter, og naar man ser hen til den store Indtægt, som den danske Skibsfart bringer Landet, formene vi at være berettigede til at vente, at Indførselstolden